

Ohjeita koskien erillään pidettäviä rahastoja

Johdanto

- 1.1. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen perustamisesta (jäljempänä "EIOPA-asetus")¹, EIOPA on luomassa ohjeita koskien erillään pidettäviä rahastoja.
- 1.2. Ohjeet liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, 99 artiklan b kohtaan ja 111 artiklan 1 kohdan h alakohtaan vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (jäljempänä "Solvenssi II")² sekä täytäntöönpanotoimenpiteiden 80, 81, 216 ja 217 artikloja³.
- 1.3. Nämä ohjeet on suunnattu Solvenssi II:n alaisuudessa toimiville valvontaviranomaisille.
- 1.4. Nämä ohjeet ovat suunniteltu kehittämään yhtenäistä lähestymistapaa avustamalla yrityksiä ja valvontaviranomaisia:
 - (a) tunnistamaan, onko omien rahastojen kohteilla heikompi kapasiteetti täysin omaksua tappiot toiminnan jatkuvuuden periaatteella yrityksen siirrettävyyden heikkoudesta johtuen ja ottaen huomioon vaihtelevat kansalliset-, oikeudelliset- ja tuoteraamit jäsenmaissa, joka voisi kasvattaa erillään pidettäviä rahastoja sekä ottaen huomioon miten tällaiset omien rahastojen kohteet lasketaan;
 - (b) määrittelemään, mitä ovat varat ja velat erillään pidettävissä rahastoissa tunnistamalla rajoitettuihin omiin rahastoihin liittyvät varat ja velat;
 - (c) laskemaan nimellisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen (jäljempänä "SCR") jokaiselle erikseen pidettävälle rahastolle, joissa SCR lasketaan käyttämällä standardikaavaa tai käyttämällä sisäistä mallia;
 - (d) vertailemaan erillään pidettävien rahastojen sisällä olevia rajoitettuja omia rahastoja erillään pidettävän rahaston nimelliseen SCR:ään;
 - (e) niiden yritysten SCR:n laskeminen, joissa on vähintään yksi erillään pidettävä rahasto;
 - (f) tapauksissa, joissa yrityksen SCR on laskettu käyttämällä sisäistä mallia, jolloin valvontaviranomaisille on toimitettava todisteita hajavaikutusten mittaussjärjestelmän arvioimiseksi, ottaen huomioon kaikki materiaaliset hajavaikutusta rajoittavat tekijät, jotka johtuvat erillään pidettävien rahastojen olemassaolosta.

¹ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48–83

² EUVL L 335, 17.12.2009, p. 1-155

³ EUVL L 12, 17.01.2015, s. 1–797.

- 1.5. Nimellisen SCR:n laskeminen suhteessa erillään pidettävään rahastoon ei edellytä yrityksiä säilyttämään nimelliseen SCR:ään verrattuna yhtä suurta tai suurempaa summaa omia varojaan erillään pidettävässä rahastossa. Jos omia varoja on kuitenkin erillään pidettävässä rahastossa vähemmän kuin nimellinen SCR, ei hanke noudata SCR:ää, ellei erillään pidettävien rahastojen sisällä olevien omien rahastojen ja yrityksen jäljellejäävien osien yhteenlaskettu summa ole riittävä kattamaan tätä SCR:ää täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevan artiklan 82 rajoitusten soveltamisen jälkeen.
- 1.6. Nämä ohjeet, pois lukien ohjeet 1-5, ovat relevantteja portfolioissa, jotka käsittelevät varoja ja velvoitteita ja jolle tehdään vastaavuuskorjaus valvontaviranomaisten hyväksynnän jälkeen.
- 1.7. Jos näissä ohjeissa ei erikseen mainita, termit määritellään johdannossa viitattujen lakien mukaisesti.
- 1.8. Nämä ohjeet tulevat voimaan 1. huhtikuuta 2015.

Ohje 1 – Erillään pidettävien rahastojen ominaisuudet ja soveltamisala

- 1.9. Yritysten tulisi tunnistaa erillään pidettävät rahastot seuraavien ominaisuuksien perusteella:
 - (a) varallisuuden rajoitukset suhteessa tiettyihin velkoihin toiminnan jatkuvuuden kannalta, mikä johtaisi yrityksen omien rahastojen rajoittamiseen, on erillään pidettävien rahastojen määrittelevä ominaisuus;
 - (b) erillään pidettäviä rahastoja voi muodostua, jos liikevoiton omistusyhteys muodostaa osan järjestelystä ja myös tilanteissa joissa liikevoiton omistusyhteys puuttuu;
 - (c) vaikka erillään pidettävien varojen ja velkojen tulisi muodostaa tunnistettava kokonaisuus, ikään kuin erillään pidettävä rahasto olisi erillinen yritys, niitä ei ole pakollista hallinnoida yhdessä erillisenä yksikkönä eikä niiden tarvitse muodostaa erillistä alirahastoa, jotta erillään pidettävä rahasto muodostuisi;
 - (d) tapauksissa, joissa erillään pidettävän rahaston varojen tuotto tai tulos on myös osa erillään pidettävien rahastojen järjestelyä, voivat yritykset jäljittää ne milloin tahansa. Toisin sanoen yritykset voivat tunnistaa kohteita, joita erillään pidettävää rahastoa aiheuttava järjestelmä kattaa, tai jolle ne altistuvat.

Ohje 2 – Järjestelyt ja tuotteet, jotka ovat yleisesti erillään pidettävien rahastojen ulkopuolella

- 1.10. Yritysten tulisi erillään pidettävien rahastojen tunnistusprosessissa pitää seuraavia järjestelyitä ja tuotteita yleisesti erillään pidettävien rahastojen soveltamisalan ulkopuolella:
 - (a) tavanomaiset yksikkösidonnaiset tuotteet, joihin viitataan Solvenssi II:n 132 artiklan 3 kohdassa;

- (b) tavanomaiset indeksisidonnaiset tuotteet, joihin viitataan Solvenssi II:n 132 artiklan 3 kohdassa;
- (c) vastuuvelat, sisältäen vakuutustekniset vastuuvelat ja tasausvastuuvelat sekä vararahastot, jotka ovat järjestelty tileille tai tilinpäätöksille tietyn juridisen alueen vaatimusten alaisuudessa, eivät ole erillään pidettäviä rahastoja pelkästään koska ne on järjestetty ko. rahoituslaskelmiin;
- (d) tavanomainen jälleenvakuutusliiketoiminta, olettaen että yksittäiset sopimukset eivät luo rajoituksia yrityksen varoille;
- (e) katevarat ja muut samanlaiset järjestelyt, jotka on luotu suojelemaan vakuutustenottajia likvidaatiomenettelytapauksissa, joko yrityksen vakuutustenottajille kokonaisuudessaan tai erilliselle osalle tai ryhmälle yrityksen vakuutustenottajia, mukaan lukien Solvenssi II:n 275 artiklan a kohdan ja 276 artiklan mukaisessa rekisterissä (eritysrekisteri) tunnistetut varat;
- (f) henki- ja vahinkovakuutustoiminnan erittely yhdistyneissä yrityksissä, joilla on sekä henki- että vahinkovakuutus- tai sairausvakuutustoimintaa Solvenssi II:n 73 ja 74 artiklojen mukaisesti, mutta unohtamatta sitä, että erillään pidettäviä rahastoja voi silti syntyä joko molemmissa tai toisessa osassa järjestelyä, riippuen toimintaa ohjaavasta alasta;
- (g) ylijäämärahastot eivät ole erillään pidettäviä rahastoja pelkästään siitä syystä, että ne ovat ylijäämärahastoja, mutta ne voivat olla sitä, jos ne syntyvät erillään pidettävän rahaston sisälle;
- (h) portfolion siirto yritykselle yritystoiminnan uudelleenjärjestämisen aikana, jolloin vastaanottavan yrityksen olemassa olevan liiketoiminnan erottelu siirrettävän portfolion varoista ei muodosta erillään pidettävää rahastoa, jos tämä erittely on luotu kansallisen lain puitteissa suojelemaan olemassa olevaa liiketoimintaa väliaikaisesti siirrettävältä rahastolta;
- (i) kokemusrahasto, joissa vakuutuksenottajat ovat oikeutettuja osaan rahaston kokemuksesta vakuutusdokumentaatioissa määritetyllä tavalla, mikä on tyypillisesti ennalta määritelty minimiprosenttiosuus, eikä heillä ole oikeutta mihinkään osuuteen, joka ei ole jaettu kyseisen voitonjakomekanismin määrittelemällä tavalla. Vakuutuksenottajille jaetut summat sisältyvät vakuutusteknisiin vastuuvelkoihin. Summat, joita ei jaeta vakuutuksenottajille, ovat täysin siirrettäviä, ne voidaan palauttaa osakkaille tai muille pääomasijoittajille, niitä voidaan tarvittaessa käyttää korvaamaan tappioita ja niillä voidaan haluttaessa kasvattaa vakuutuksenottajien etuja ja täten ne voivat muodostaa oman rahaston, joka ei ole altistunut rajoituksille.

Ohje 3 – Rajoitukset, jotka luovat erillään pidettäviä rahastoja

1.11. Yritysten tulee tunnistaa kaikki varoihin ja omiin rahastoihin vaikuttavien rajoitusten laatu toimialansa sisällä, sekä niihin liittyvät velat suhteessa sopimukseen, vakuutuksenottajiin tai riskeihin, joihin tämänkaltaisia varoja tai omia rahastoja voidaan käyttää.

1.12. Tunnistaakseen tämänkaltaisia rajoituksia, jotka luovat erillään pidettäviä rahastoja, tulisi yrityksen huomioida ainakin seuraavat asiat:

- (a) sopimusehdot;
- (b) kaikki erilliset oikeusjärjestelyt, jotka pätevät vakuutuksen sopimusehtojen lisäksi;
- (c) artikloissa, säädöksissä tai muissa dokumenteissa annetut määräykset, jotka vaikuttavat yrityksen muodostamiseen tai organisaatioon;
- (d) valtakunnalliset lait ja säädökset suhteessa tuotesuunnitteluun tai yrityksen ja vakuutuksenottajien välisen suhteen hoitoon: erillään pidettävä rahasto syntyisi tilanteissa, jossa yrityksen tulee asettaa tietyt varat vain tietyn toimialansa osan käyttöön jäsenvaltion yleistä hyvää suojelevien määräysten vuoksi;
- (e) Euroopan unionin lakien määräykset, jotka ovat joko välillisesti tai suoraan päteviä;
- (f) oikeuden tai muun pätevän viranomaisen asettamat järjestelyt, jotka vaativat erittelemään tai rajoittamaan varoja tai omia rahastoja, suojellakseen yhtä tai useampaa vakuutuksenottajaryhmää.

1.13. Yritysten tulisi ottaa huomioon kaikki varoja ja omia rahastoja rajoittavat tekijät hetkellä, jolloin SCR lasketaan, riippumatta ajanjaksosta, jolle nuo rajoitukset asetetaan toiminnan jatkuvuuden näkökulmasta.

Ohje 4 – Erillään pidettävien rahastojen käsittelyn soveltamisala

1.14. Yritysten, jotka tunnistavat ominaisuuksia ja rajoitteita, jotka luovat erillään pidettäviä rahastoja, tulisi vähintäänkin verrata järjestelyjä oman toimialansa sisällä seuraavan tyyppisiin erillään pidettäviin rahastoihin:

- (a) varojen ja velkojen rahasto suhteessa liikevoiton omistusyhteys ("liikevoitollinen") -toimialaan, jonka on mahdollista korvata vain tappiot, jotka syntyvät suhteessa tiettyihin vakuutuksenottajiin tai yhteydessä tiettyihin riskeihin ja joissa esiintyvät seuraavat pääpiirteet:
 - (i) erillään pidettävän rahaston sisällä olevilla vakuutuksenottajilla on selviä oikeuksia verrattuna muihin yrityksen kirjoittamiin toimialoihin;
 - (ii) varojen käytöllä ja tuloilla on rajoituksia tämän rahaston sisällä, jotta se voi täyttää velat tai tappiot, jotka tulevat rahaston ulkopuolelta;
 - (iii) rahaston sisällä ylläpidetään yleensä varojen ylijäämää suhteessa menoihin, ja tämä ylijäämä on rajoitettu oma rahasto, koska sen käyttöön vaikuttavat kohdan (ii) rajoitukset;
 - (iv) Erillään pidettävässä rahastossa on yleensä liikevoiton omistusyhteyksiä, joiden mukaan vakuutuksenottajat saavat pienen osan liikevoitosta, joka syntyy rahastossa, ja jotka jaetaan lisäetujen tai pienempien vakuutusmaksujen muodossa, ja

tarvittaessa tällaisen liikevoiton loppu voidaan maksaa osakkeenomistajille;

- (b) laillisesti pitävä järjestely tai rahasto, joka on luotu vakuutuksenottajien hyödyksi, jossa vakuutusdokumentaation mukainen tai siitä erillinen sopimus edellyttää tiettyä tuottoa tai varoja asetettavan rahastoon, tai se on laillisesti sitovan järjestelyn alainen tai veloittaa tiettyjen vakuutuksenottajien eduksi;
- (c) erillään pidettävät rahastot, jotka kuvastavat rajoituksia koskien tiettyjä varoja tai omia rahastoja, jotka tarkennetaan yrityksen muodostamiseen ja organisaatioon liittyvissä artikloissa, säädöksissä tai muissa asiakirjoissa;
- (d) erillään pidettävät rahastot, jotka syntyvät kuvastamaan valtakunnallisen lainsäädännön määrittämien rajoitusten tai järjestelyjen vaikutusta;
- (e) järjestelyt, jotka ovat Euroopan unionin lakien, mukaan lukien Solvenssi II:n ja täytäntöönpanotoimenpiteiden, alaisuudessa:
 - (i) Solvenssi II:n 304 artikla, joka esittelee vaatimuksen erillään pidolle, koskien työeläke-ehtojen toimialaa ja eläke-etuja. Sen seurauksena tämän tyyppisiä erillään pidettäviä rahastoja tulee pitää omien rahastojen potentiaalisena hienosäätönä täytäntöönpanotoimenpiteiden 80 ja 81 artiklojen mukaisesti. Kuitenkin täytäntöönpanotoimenpiteiden 217 artiklan vaatimus laskea SCR erillään pidettävien rahastojen nimellisen SCR:n ja jäljelle jäävän osan summana, ei koske tätä, koska Solvenssi II:n 304 artikla sallii hajautusvaikutusten huomioimisen, kunhan vakuutuksenottajien etu ja muiden jäsenmaiden edunsaajien etu on turvattu;
 - (ii) Direktiivin 2003/41/EY 4 artikla, joka tarjoaa jäsenvaltioille mahdollisuuden soveltaa tiettyjä direktiivin määräyksiä vakuutusyritysten ammatillisiin lisäeläkkeiden tarjoamisiin, jotka ovat erilläänpitämisvaatimusten alaisia ja joita sovelletaan alan omaisuuseriin ja vastuisiin. Tämä määräys saattaa olla oleellinen liittyen liiketoimiin, jotka käsitellään tällä tavalla, kun kyseessä on yritys joka ei ole saanut hyväksyntää Solvenssi II:n 304 artiklan mukaan. Tässä tapauksessa täytäntöönpanotoimenpiteiden 81 ja 217 artiklojen vaatimukset pätevät. 31. joulukuuta 2019 saakka Solvenssi II:n 308b artiklan 15 kohta tarjoaa siirtymätoimenpiteitä tälle alalle sallien jäsenvaltioiden käyttää lakeja, säädöksiä ja hallinnollisia päätöksiä liittyen direktiivin 2002/83/EY oleellisiin artikloihin.

1.15. Yritysten tulisi huomata, että varojen vähentynyt siirrettävyys ja monipuolistamisen laajuus vastaavuuskorjauksen määritellyn portfolion ja loppujen yrityksen varojen välillä tarkoittaa, että arvioinnit, oletukset ja laskelmat, jotka on esitelty täytäntöönpanotoimenpiteiden 81, 216, 217 ja 234

artikloissa, pätevät vastaaviin vastaavuuskorjauksen portfolioihin. Yritysten pitäisi soveltaa ohjeita 6-17 vastaavuuskorjausportfolioiden tapauksissa.

Ohje 5 – Materiaalisuus

- 1.16. Kun erillään pidettävä rahasto ei ole materiaallinen, täytäntöönpanotoimenpiteiden 81 artikla sallii yritysten jättää huomiotta rajoitettujen omien varojen kokonaissumman summasta, joka käsittää SCR:n ja vähimmäispääomavaatimuksen (tämän jälkeen "MCR"). Tässä tapauksessa, täytäntöönpanotoimenpiteiden 216 artiklan mukaisesti, yritysten ei tarvitse laskea nimellistä SCR:ää erillään pidettävälle rahastolle. Yritysten tulisi kuitenkin sisällyttää ei-materiaalisen erillään pidettävän rahaston varat ja velat yrityksen jäljelle jäävään osaan. Nämä varat ja velat muodostavat osan yrityksen kokonais-SCR-laskelmista.
- 1.17. Yritysten pitäisi harkita erillään pidettävän rahaston materiaalisuutta arvioimalla:
- (a) erillään pidettävästä rahastosta johtuvia tai niihin sisältyviä riskejä;
 - (b) erillään pidettävään rahastoon sisältyviä varoja ja velkoja;
 - (c) rajoitetun oman rahaston määrää erillään pidettävän rahaston sisällä, niiden määrien epävakaisuutta ajan mittaan sekä rajoitetun oman rahaston suhteellista määrää koko omasta rahastosta;
 - (d) määrää, jota erillään pidettävät rahastot edustavat yrityksen kokonaisvaroista ja pääomavaatimuksista, joko yksinään tai yhdistettynä muihin erillään pidettäviin rahastoihin;
 - (e) erillään pidettävän rahaston todennäköistä vaikutusta SCR:n laskentaan riskien monipuolistumisen pienentyneen laajuuden vuoksi.

Ohje 6 – Varat erillään pidettävässä rahastossa

- 1.18. Yritysten pitäisi tunnistaa, että erillään pidettävän rahaston varat käsittävät mitä tahansa eriteltyjä varoja tai vararyhmiä, sekä mitä tahansa niihin liittyviä käteistuloja, joita rajoittavat erillään pidettävään rahastoon johtavat järjestelyt, kuten ohjeessa 3 on kuvailtu.

Ohje 7 – Velat erillään pidettävässä rahastossa

- 1.19. Yritysten pitäisi tunnistaa, että erillään pidettävän rahaston velat sisältävät vain ne velat, jotka ovat selvästi osoitettavissa kuuluvaksi erillään pidettävän rahaston riskeihin tai käytäntöihin, tai mihin rajoitetut varat voidaan käyttää. Kun määritellään erillään pidettävän rahaston velkoja lisäetuliiketoiminnassa, yritysten pitäisi sisällyttää velkojen parhaisiin arvioihin kaikki tulevat harkinnanvaraiset lisäedut, joita yritys odottaa maksavansa.
- 1.20. Yritysten pitäisi varmistaa, että velkojen arviointi, sisältäen tulevat harkinnanvaraiset lisäedut, joita käytetään erillään pidettävien rahastojen laskentaan, on samanlainen kuin velkojen arviointi siinä tapauksessa, että ne eivät sisältyisi erillään pidettävään rahastoon.

Ohje 8 – Tulevat osakkeenomistajien siirrot

- 1.21. Kun sovelletaan täytäntöönpanotoimenpiteiden 80 artiklan 2 kohtaa, yritysten pitäisi harkita tulevia siirtoja osakkeenomistajille seuraavasti:
- (a) oleellisina vain lisäetuliiketoiminnan kontekstissa;
 - (b) olemassa olevina, kun vastaavat tulevat harkinnanvaraiset lisäedut sisällytetään velka-arvioon;
 - (c) ollen osa erillään pidettävän rahaston omavastuuta varoista verrattuna velkoihin, ei osana erillään pidettävän rahaston velkoja;
 - (d) sisältäen siirrot, jotka liittyvät taattuihin etuihin sisältyviin ilmoitettuihin bonuksiin, mutta joissa vastaavaa jakoa osakkeenomistajille ei ole vielä tehty erillään pidettävästä rahastosta.

Ohje 9 – Erillään pidettävän rahaston nimellisen SCR:n laskeminen: standardikaava

- 1.22. Yritysten pitäisi suorittaa seuraavat vaiheet soveltaessaan täytäntöönpanotoimenpiteiden 217 artiklassa esitettyjä metodeja:
- (a) sovellettaessa SCR:n laskennan menetelmiä erillään pidettävän rahaston varoihin ja velkoihin, aivan kuin erillään pidettävä rahasto olisi erillinen yritys, yritysten pitäisi sisällyttää pääomavaatimus operatiiviselle riskille kuten myös mitkä tahansa oleelliset tarkistukset vakuutusteknisten vastuuelkojen ja laskennallisten verojen tappioiden vaimennusvaikutukseen;
 - (b) pääomavaatimusten kumuloituessa yrityksen pahimmassa mahdollisessa skenaariossa kokonaisuutena ja jokaiselle alariskiosiolle ja riskiosiolle käyttäen standardikaavan kumuloitumista kuten kuvailtu Solvenssi II:n 104 artiklassa, yritykset voivat tunnistaa riskien monipuolistumisen erillään pidettävässä rahastossa;
 - (c) pääomavaatimus jokaisen erillään pidettävän rahaston tasolla pitäisi laskea nettona jokaisesta tulevien harkinnanvaraisten lisätujen lieventävästä vaikutuksesta. Kun lisäetuja on, oletusten koskien tulevien bonustasojen vaihtelua tulisi olla realistisia ja ottaa huomioon iskun vaikutus erillään pidettävän rahaston tasolla, mukaan lukien vaikutus tulevien osakkeenomistajien siirtojen arvoon, sekä mahdolliset sopimukselliset, lailliset tai lakisääteiset vaatimukset koskien lisätujärjestelmää;
 - (d) jos, kaksisuuntaisten skenaarioiden tuloksena, riskivaraus pahimman tapauksen skenaariossa on negatiivinen, jopa sen jälkeen kun huomioon on otettu kaikki mahdolliset nousut veloissa johtuen lisätujärjestelmistä, ja jotka siksi johtaisivat oman perusvarallisuuden kasvamiseen erillään pidettävässä rahastossa, panos pitäisi asettaa nolnaan.

Ohje 10 – Erillään pidettävän rahaston nimellisen SCR:n laskeminen: sisäinen malli

- 1.23. Jotta täytäntöönpanotoimenpiteiden 81 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen nimellinen SCR voidaan laskea, yritysten pitäisi varmistaa että:
- (a) sisäinen malli kykenee suorittamaan nimellisen SCR:n laskennan jokaiselle erillään pidettävälle rahastolle, niin kuin jokainen erillään pidettävä rahasto olisi erillinen yritys, joka harjoittaa vain kyseiseen erillään pidettävään rahastoon sisältyvää liiketoimintaa;
 - (b) jokaisen nimellisen SCR:n laskenta on johdonmukainen verrattuna yrityksen kokonais-SCR:n laskentaan;
 - (c) riskien vähentämistekniikat ja tulevat johtotoimenpiteet, jotka otetaan huomioon jokaisen erillään pidettävän rahaston nimellistä SCR:ää laskettaessa, ovat johdonmukaisia huomioon otettujen riskien vähentämistekniikoiden ja tulevien johtotoimenpiteiden kanssa laskettaessa yrityksen SCR:ää kokonaisuutena, sekä ohjeen 9 kanssa;
 - (d) menetelmät ja oletukset, joita on käytetty laskettaessa nimellistä SCR:ää jokaiselle erillään pidettävälle rahastolle, pitäisi olla yhdenmukaisia verrattuna niihin, joita on käytetty samantyyppisiin varoihin, velkoihin ja riskeihin laskettaessa yrityksen SCR:ää kokonaisuutena;
 - (e) nimellisen SCR:n laskemisessa käytetään yrityksen kokonais-SCR:n laskemiseen käytetyistä eroavia riskien vähentämistekniikoita, tulevia johtotoimenpiteitä, menetelmiä ja oletuksia vain, kun on tarpeellista tuottaa vaatimusten mukainen nimellinen SCR, ja eroavaisuuksien syyt on dokumentoitu.

Ohje 11 – Miten määritetään ylittävätkö omat varat erillään pidettävässä rahastossa nimellisen SCR:n: standardikaava ja sisäinen malli

- 1.24. Yritysten tulisi verrata rajoitettujen oman rahaston kohteiden määrää erillään pidettävän rahaston sisällä erillään pidettävän rahaston laskettuun nimelliseen SCR:ään, kuten on esitetty ohjeissa 9 tai 10.
- 1.25. Täytäntöönpanotoimenpiteiden 81 artiklan 2 kohdan vaatimien muutosten tarkoitus on sallia vain nimellisen SCR:n suuruinen määrä omia varoja yrityksen kokonais-SCR:ään osallistumiseen sekä MCR:ään osallistumiseen.
- 1.26. Jos erillään pidettävän rahaston omien varojen määrä on yhtä suuri tai pienempi kuin erillään pidettävän rahaston nimellinen SCR, yritysten ei pitäisi tehdä muutoksia omiin varoihin sillä nimellisen SCR:n ylijäämässä ei ole rajoitettuja oman rahaston kohteita. Tällöin kaikki erillään pidettävään rahastoon sisältyvät omat varat ovat käytettävissä SCR:n ja MCR:n kattamiseen.

Ohje 12 – Yrityksen kokonais-SCR:n laskeminen erillään pidettävien rahastojen olemassa ollessa: standardikaava

- 1.27. Laskettaessa erillistä, nimellistä SCR:ää yrityksen jäljelle jäävälle osalle, yrityksen pitäisi kohdella jäljelle jäävän osan varoja ja velkoja niin kuin kyseessä olisi erillinen yritys ja toimia ohjeen 9 mukaisesti.
- 1.28. Ottaen huomioon täytäntöönpanotoimenpiteiden 227 artiklan 2 kohdan, laskettaessa SCR jokaisen erillään pidettävän rahaston nimellisen SCR:n ja yrityksen loppuosan summana, yritysten ei pitäisi ottaa huomioon mitään erillään pidettävien rahastojen välillä tai erillään pidettävien rahastojen ja yrityksen loppuosan välillä olevia hajautusetuja.
- 1.29. Yritysten pitäisi asettaa kaikki negatiiviset, nimelliset SCR:t nolnaan ennen kuin kyseisiä määriä kasvatetaan erillään pidettävien rahastojen ja loppuyrityksen positiivisilla nimellisillä SCR:illä.

Ohje 13 – Yrityksen kokonais-SCR:n laskeminen erillään pidettävien rahastojen olemassa ollessa: sisäinen malli

- 1.30. Täytäntöönpanotoimenpiteiden 234 artiklan b kohdan ii alakohdan mukaisesti yritysten, jotka käyttävät sisäistä mallia, pitäisi varmistaa että:
- (a) he harkitsevat tapaa, jolla jokaisen erillään pidettävän rahaston nimellinen SCR lasketaan;
 - (b) he harkitsevat, kuinka hajautusvaikutuksia mittaava järjestelmä ottaa huomioon mahdolliset hajautuksen rajoitukset, joita muodostuu erillään pidettävien rahastojen kyseessä ollessa; ja
 - (c) he antavat todisteita ja tietoa valvoville viranomaisille seuraaviin asioihin liittyen:
 - (i) vakuutustoiminnan luonne jokaisen erillään pidettävän rahaston sisällä, ja miten se on samanlaista tai erilaista kuin toiminta toisten erillään pidettävien rahastojen ja loppuyrityksen sisällä;
 - (ii) kyseisiin liiketoimintoihin liittyvien riskien korrelaation aste;
 - (iii) historiatietoja, jotka kertovat tappioiden kokonaismäärän, joka vaikuttaa liiketoiminnan eri osiin;
 - (iv) jokaiseen erillään pidettävään rahastoon vaikuttavien rajoitusten osuus ja luonne;
 - (v) selitys hajauttamisen lähteestä ottaen huomioon sellaiset avainmuuttujien rajoitukset ja tunnistukset, jotka aiheuttavat riippuvuussuhteita;
 - (vi) analyysi mistä tahansa ei-lineaarista riippuvuussuhteesta ja hajautuksen materiaalisesta puutteesta äärimmäisissä skenaarioissa;

- (vii) miten laajasti kohdissa (i)–(vi) annetut tiedot tukevat hajautusvaikutusten havainnointia erillään pidettävissä rahastoissa tai erillään pidettävien rahastojen ja loppuyrityksen välillä.

1.31. Täytäntöönpanotoimenpiteiden 234 artiklan b kohdan ii alakohdan mukaisesti valvovien viranomaisten pitäisi arvioida:

- (a) tapaa jolla nimellinen SCR lasketaan ja jolla hajautushyödyt otetaan huomioon sisäisessä mallissa;
- (b) ovatko hajautusvaikutusten mittaamiseen käytetyn järjestelmän pohjalla olevat oletukset oikeutettuja empiirisellä tasolla suhteutettuna kappaleessa 1.30(c) listattuihin kohteisiin.

Ohje 14 – Laskentatavan soveltaminen samankaltaisiin erillään pidettäviin rahastoihin

1.32. Tapauksissa, joissa yritys pyrkii soveltamaan samaa laskentatapaa useisiin samankaltaisiin erillään pidettäviin rahastoihin, sen pitäisi havainnollistaa valvovalle viranomaiselle tyydyttävällä tavalla, että toimintatapa tuottaa riittävän tarkkoja tuloksia jokaiselle samankaltaisista erillään pidettävistä rahastoista.

Ohje 15 – Jatkuva arviointi: sisäistä mallia käyttävän yrityksen toimenpiteet

1.33. Siinä tapauksessa että olosuhteisiin tulee muutoksia, jotka vaikuttavat ohjeen 13 mukaisesti tarjottujen todisteiden ja tietojen tarkkuuteen, ja jotka voivat vaikuttaa valvovan viranomaisen arvioon siitä, onko hajautuksen vähentäminen arvioitu oikein yrityksen sisäisen mallin lopputuloksissa, yritysten pitäisi päättää tarvitaanko sisäiseen malliin muutoksia, seuraten sisäisen mallin muuttamisen käytäntöjä. Yritysten pitäisi raportoida valvoville viranomaisille kaikki vähäiset muutokset osana neljännesvuosittaista vähäisten muutosten raportointia. Yritysten pitäisi lähettää valvoville viranomaisille hakemus sellaisten muutosten hyväksymiseksi, jotka luokitellaan suuriksi sisäisen mallin muuttamisen käytänteiden perusteella.

Ohje 16 – Jatkuva arviointi: valvovan viranomaisen toimenpiteet sisäisten mallien tapauksissa

1.34. Valvovien viranomaisten pitäisi muodostaa menettelytapoja yrityksiltä saatujen tietojen arvioimiseksi liittyen mahdollisiin muutoksiin sisäisen mallin sen hetkessä kyvyssä antaa tuloksia, jotka todenmukaisesti heijastavat hajautusta asiaan liittyvien erillään pidettävien rahastojen ja loppuyrityksen välillä tai sisällä, joissa sisäistä mallia käytetään.

Ohje 17 – SCR:n raportointi jaettuna riskiosioihin yrityksillä, joilla on erillään pidettäviä rahastoja tai vastaavuuskorjausportfolioita

1.35. Kun SCR lasketaan jaettuna riskiosioihin tarkoituksena raportoida täytäntöönpanotoimenpiteiden 311 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ja tietoja julkistetaan täytäntöönpanotoimenpiteiden 297 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, yritysten jotka käyttävät standardimallia, pitäisi eritellä hajauttamatta jättämisen vaikutukset. Tätä tarkoitusta varten yritysten pitäisi eritellä riskiosioittain ero täytäntöönpanotoimenpiteiden 217 artiklan mukaisesti laskettujen nimellisten SCR:ien summien ja yrityksen SCR:n välillä, niin kuin hajautusmenetyksiä ei olisi. Kun tätä eroa lasketaan, yritykset voivat käyttää yhtä teknisessä liitteessä esitellyistä yksinkertaistuksista. Valittua lähestymistapaa pitäisi käyttää johdonmukaisesti ajan mittaan.

Vaatimuksenmukaisuutta ja raportointia koskevat säännöt

- 1.36. Tässä asiakirjassa on EIOPA-asetuksen 16 artiklan nojalla annettuja ohjeita. EIOPA-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita ja suosituksia.
- 1.37. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, olisi sisällytettävä ne sääntely- tai valvontakehykseensä asianmukaisella tavalla.
- 1.38. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava EIOPA:lle, noudattavatko tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, ja kerrottava perustelut, mikäli ne eivät noudata tai aio noudattaa niitä, kahden kuukauden kuluessa käännettyjen versioiden julkaisupäivämäärästä.
- 1.39. Mikäli vastausta ei saada määräaikaan mennessä, toimivaltaisten viranomaisten katsotaan jättäneen noudattamatta ilmoittamisvelvollisuuden, mikä raportoidaan.

Tarkastusta koskevat loppusäännökset

- 1.40. EIOPA voi arvioida nykyiset ohjeet uudelleen.

Tekninen liite – Yksinkertaistukset SCR:n laskemista varten niin kuin hajautuksen tappioita ei olisi (Ohje 17)

Yksinkertaistus 1 (suora yhteenlasku alaosiotasolla)

1.41. SCR:n laskenta niin kuin hajautuksen tappioita ei olisi, suoritetaan seuraavasti:

- (a) jokaista henkivakuutus-, vahinkovakuutus-, sairausvakuutus-, markkina- ja vastapuoliriskialaosiota kohden, kokonaisuuden (brutto) pääomavaatimus lasketaan kaikkien erillään pidettävien rahastojen ja jäljelle jäävän osan (brutto) pääomavaatimusten summana;
- (b) pääomavaatimukset henkivakuutusten, vahinkovakuutusten, sairausvakuutusten, markkina- ja vastapuoliriskiosioden kokonaisuudelle lasketaan kokoamalla yhteen alaosioiden yllä määritellyt tulokset, käyttäen asiaankuuluvia korrelaatiomatriiseja;
- (c) operatiivisen riskin ja aineettoman omaisuuden kokonaisuuden pääomavaatimus lasketaan kaikkien erillään pidettävien rahastojen ja jäljelle jäävän osion pääomavaatimuksien summana;
- (d) vakuutusteknisten vastuovelkojen ja laskennallisten verojen tappioiden vaimennusvaikutuksen aiheuttamat muokkaukset lasketaan näiden muokkausten summana kaikista erillään pidettävistä rahastoista ja jäljelle jäävästä osasta;
- (e) SCR niin kuin hajautuksen tappioita ei olisi, saadaan käyttämällä tavallista SCR-kaavaa (kuten on määritelty Solvenssi II:n 103 artiklassa), käyttäen syötettävänä lukuina kaikkia ylempänä laskettuja lukuja.

Yksinkertaistus 2 (suora yhteenlasku osiotasolla)

1.42. SCR:n laskenta niin kuin hajautuksen tappioita ei olisi, suoritetaan seuraavasti:

- (a) jokaista riskiosiota kohden (henkivakuutus, vahinkovakuutus, sairausvakuutus, markkina- ja vastapuoliriski), kokonaisuuden (brutto) pääomavaatimus lasketaan kaikkien erillään pidettävien rahastojen ja jäljelle jäävän osion (brutto) pääomavaatimusten summana;
- (b) operatiivisen riskin ja aineettoman omaisuuden kokonaisuuden pääomavaatimus lasketaan kaikkien erillään pidettävien rahastojen ja jäljelle jäävän osion pääomavaatimuksien summana;
- (c) vakuutusteknisten vastuovelkojen ja laskennallisten verojen tappioiden vaimennusvaikutuksen aiheuttamat muokkaukset lasketaan näiden muokkausten summana kaikista erillään pidettävistä rahastoista ja jäljelle jäävästä osasta;
- (d) SCR niin kuin hajautuksen tappioita ei olisi, saadaan käyttämällä tavallista SCR-kaavaa (kuten on määritelty Solvenssi II:n 103 artiklassa) käyttäen syötettävänä lukuina kaikkia ylempänä laskettuja lukuja.